

> Retouradres Postbus 20201 2500 EE Den Haag

Directie Juridische Zaken

Korte Voorhout 7
2511 CW Den Haag
Postbus 20201
2500 EE Den Haag
www.rijksoverheid.nl

Ons kenmerk

2021-0000074128

Uw brief (kenmerk)

0282245.0001/3471551

Bijlagen

3

Datum 7 mei 2021
Betreft Besluit op uw Wob-verzoek inzake ontnemen status
fiscale beleggingsinstelling en naheffing
dividendbelasting

Geachte

Op 18 januari 2021 heeft u met een beroep op de Wet openbaarheid van bestuur (hierna: Wob) verzocht om de openbaarmaking van interne documenten die betrekking hebben op het weigeren dan wel ontnemen van de status van fiscale beleggingsinstelling en op zowel het naheffen van dividendbelasting als het opleggen van een boete bij fictieve dividenduitkeringen als gevolg van secondary adjustments.

U vraagt om documenten over de volgende onderwerpen:

1. Het weigeren dan wel het ontnemen van de status van fiscale beleggingsinstelling in verband met het niet voldoen aan de doelomschrijving in de statuten, dan wel de beleggingseis, de financieringslimiet en de aandeelhouderseisen, zoals omschreven in artikel 28 Wet op de vennootschapsbepaling 1969 (hierna: Wet Vpb).
2. Alle interne documenten die betrekking hebben op de goedkeuring van paragraaf 3.6 van het besluit van de staatssecretaris van Financiën van 18 januari 2016, nr. BLKB 2016/99M;
3. De notitie van medewerkers van de Belastingdienst Amsterdam, gericht aan de Kennisgroep Bijzondere Winstbepaling Vpb, betreffende 'Ontnemen FBI-status door onzakelijk hoge rentelasten' van 10 september 2019;
4. De notitie van de Kennisgroep Bijzondere Winstbepaling Vpb, betreffende 'Beleggingseis en financieringslimiet artikel 18 Wet Vpb' van 25 oktober 2019;
5. Alle relevante documenten die betrekking hebben op zowel het naheffen van dividendbelasting als het opleggen van een boete bij fictieve dividenduitkeringen als gevolg van secondary adjustments, als bedoeld in paragraaf 4 van het besluit van de staatssecretaris van Financiën van 22 april 2018, nr. 2018-6865.

De ontvangst van uw verzoek heb ik u schriftelijk bevestigd bij brief van 19 januari 2021, met kenmerk 2021-0000010405. In deze brief is de beslistermijn met vier weken verdaagd.

Het is helaas niet gelukt om tijdig op uw verzoek te beslissen, hiervoor bied ik u mijn excuses aan.

Directie Juridische Zaken

Besluit

Ik besluit de door u gevraagde informatie gedeeltelijk openbaar te maken. Ik licht mijn besluit hieronder toe.

Ons kenmerk
2021-0000074128

Wettelijk kader

Uw verzoek om informatie is beoordeeld op grond van de Wob. Het recht op openbaarmaking dient het publieke belang van een goede en democratische bestuursvoering. Het komt iedere burger in gelijke mate toe. Er wordt niet gekeken naar het specifieke belang van de verzoeker.

Openbaarmaking in de zin van de Wob betekent openbaarmaking voor iedereen. In dat licht vindt de afweging dan ook plaats. Hierbij wordt getoetst aan de artikelen 10 en 11 van de Wob waarin is aangegeven in welke gevallen openbaarmaking kan of moet worden geweigerd (zie bijlage A). Voorts kan het bestuursorgaan besluiten om op grond van eventuele bijzondere openbaarmakingsregimes documenten (gedeeltelijk) niet openbaar te maken.

Inventarisatie documenten

Op basis van uw verzoek zijn meerdere documenten aangetroffen. Deze documenten zijn opgenomen in een inventarislijst, zie hiertoe bijlage B.

Een aantal documenten bevat passages die over andere onderwerpen gaan dan de hierboven genoemde onderwerpen van uw verzoek. Deze passages vallen inhoudelijk niet binnen de reikwijdte van uw verzoek. Om die reden heb ik de passages onleesbaar gemaakt onder vermelding van 'buiten verzoek'. Dit is eveneens in bijlage B aangegeven. Daarnaast bevat een aantal documenten passages die dubbel zijn. Deze passages worden eenmalig verstrekt, voor het overige zijn deze passages onleesbaar gemaakt onder vermelding van 'dubbel'.

Wanneer pagina's geheel buiten het verzoek vallen of dubbel zijn, worden deze geheel uit de set met documenten gehaald. Wanneer dit het geval is, is dit eveneens aangegeven in bijlage B.

Verder merk ik op dat een deel van de door u gevraagde documenten reeds openbaar is gemaakt bij het besluit van de minister van Financiën van 26 mei 2020 met kenmerk 2020-0000097327. U kunt het besluit, inclusief de openbaar gemaakte documenten, raadplegen op de website van de Rijksoverheid.¹

Derde-belanghebbende

Bij de openbaarmaking van diverse documenten speelt het belang van een derde een rol. Deze derde-belanghebbende is vooraf gevraagd om zijn mening te geven over de openbaarmaking hiervan. Hij heeft ingestemd met openbaarmaking van de documenten.

---

¹ <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/wob-verzoeken/2020/05/26/besluit-wob-verzoek-fiscale-beleggingsinstellingen>.

Motivering

Het belang van inspectie, controle en toezicht door bestuursorganen (artikel 10, tweede lid, onder d, van de Wob)

Bij document 6 is het belang van de inspectie, controle en toezicht door de Belastingdienst in het geding. Het gaat hierbij om informatie die zicht biedt op de werkwijze van de Belastingdienst. Openbaarmaking van deze informatie kan er mogelijk toe leiden dat bedrijven hun gedrag dusdanig aanpassen dat het belang van een effectieve controle op onaanvaardbare wijze wordt geschaad. Ik weeg het hier bedoelde belang zwaarder dan het belang van openbaarmaking. Ik maak deze informatie dus niet openbaar. Ik heb deze informatie onleesbaar gemaakt onder vermelding van: 10.2.d.

De eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer (artikel 10, tweede lid, onder e, van de Wob)

In diverse documenten staan persoonsgegevens. Dit zijn gegevens die herleidbaar zijn tot een persoon, zoals onder meer namen, initialen, e-mailadressen, telefoonnummers en handtekeningen/parafen. Ik weeg het belang van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer zwaarder dan het belang van openbaarmaking. Deze informatie maak ik dus niet openbaar. Waar van toepassing heb ik deze persoonsgegevens onleesbaar gemaakt onder vermelding van 10.2.e. Dit is ook het geval voor wat betreft de persoonsgegevens van ambtenaren die niet wegens hun functie in de openbaarheid treden.

Persoonlijke beleidsopvattingen in een stuk voor intern beraad (artikel 11, eerste lid, van de Wob)

Uitgangspunt van de Wob is dat overheidsinformatie openbaar is. Dit geldt in beginsel ook voor documenten opgesteld ten behoeve van intern beraad. Dit is het beraad over een bestuurlijke aangelegenheid binnen een bestuursorgaan, dan wel binnen een kring van overheden in het kader van de gezamenlijke verantwoordelijkheid voor een bestuurlijke aangelegenheid. Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat onder het begrip 'documenten opgesteld ten behoeve van intern beraad' onder meer moeten worden begrepen: nota's van ambtenaren aan hun politieke en ambtelijk leidinggevend, correspondentie tussen de onderdelen van een ministerie en tussen ministeries onderling, concepten van stukken, agenda's, notulen, samenvattingen en conclusies van interne besprekingen en rapporten van ambtelijke adviescommissies. Degene die de stukken heeft opgesteld moet de bedoeling hebben gehad dat ze zouden dienen voor intern beraad.

Artikel 11, eerste lid, van de Wob bepaalt dat uit documenten die zijn opgesteld ten behoeve van intern beraad geen informatie wordt verstrekt over persoonlijke beleidsopvattingen. Onder 'persoonlijke beleidsopvattingen' wordt verstaan: ambtelijke adviezen, visies, standpunten en overwegingen. Dergelijke opvattingen worden niet openbaar gemaakt omdat een zekere mate van veiligheid en vertrouwelijkheid noodzakelijk is om te kunnen komen tot een effectieve besluitvorming. Ambtenaren en bestuurders moeten onderling en met bewindspersonen kunnen brainstormen. Feiten, prognoses, beleidsalternatieven, de gevolgen van een bepaald beleidsalternatief of andere onderdelen met een overwegend objectief karakter worden door mij niet beschouwd als persoonlijke beleidsopvattingen. De totstandkoming van beleid en regelgeving wordt met de openbaarheid van dergelijke informatie inzichtelijk. Voor zover documenten van vijf jaar of ouder persoonlijke beleidsopvattingen bevatten, worden deze enkel

Directie Juridische Zaken

Ons kenmerk
2021-0000074128

gelakt indien daartoe zwaarwegende belangen bestaan. Van dergelijke belangen is in onderhavig geval geen sprake.

Directie Juridische Zaken

Het document met nummer 7 is opgesteld ten behoeve van intern beraad en bevatten persoonlijke beleidsopvattingen. Het betreft visies over de wijziging van het verrekenprijbsbesluit. Ik acht het niet in het belang van een goede en democratische bestuursvoering deze persoonlijke beleidsopvattingen openbaar te maken, zowel in tot op de persoon herleidbare als in geanonimiseerde vorm. Daarom heb ik deze informatie uit de documenten verwijderd.

Ons kenmerk
2021-0000074128

Verder wijs ik erop dat ik concepten heb aangetroffen van de documenten die ik met dit besluit openbaar maak. Voor zover de conceptteksten afwijken van de definitieve versie bevatten deze persoonlijke beleidsopvattingen. Voor zover de conceptteksten overeenkomen met de definitieve teksten zijn ze al openbaar. Conceptversies, behoudens uitzonderingen, maak ik daarom niet openbaar.

Fiscale geheimhoudingsplicht (artikel 67 Awr)

Openbaarmaking dient achterwege te blijven wanneer sprake is van een in een bijzondere wet opgenomen geheimhoudingsbepaling die daaraan in de weg staat, zoals de fiscale geheimhoudingsplicht in artikel 67, eerste lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (hierna: Awr). De fiscale geheimhoudingsplicht is van toepassing op informatie die is verkregen bij de uitvoering van de Belastingwet. Het is vaste rechtspraak dat deze geheimhoudingsbepaling prevaleert boven de plicht tot openbaarmaking die in de Wob is vastgelegd sinds de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 14 april 2010 (ECLI:NL:RVS.2010:BM1041). Dit is herhaaldelijk bevestigd, waaronder op 31 juli 2013 (ECLI:NL:RVS:2013:528), op 23 oktober 2013 (ECLI:NL:RVS:2013:1625) en recentelijk op 29 januari 2020 (ECLI:NL:RVS:2020:267). Op grond van deze geheimhoudingsplicht heb ik geen informatie over individuele belastingplichtigen geïnventariseerd, omdat openbaarmaking daarvan niet is toegestaan.

Wijze van openbaarmaking

De documenten stuur ik met dit besluit in kopie mee.

Plaatsing op internet

De stukken worden met een geanonimiseerde versie van dit besluit voor een ieder kenbaar gemaakt op www.rijksoverheid.nl.

Afschrift aan belanghebbende

Een afschrift van dit besluit zend ik aan de belanghebbende.

Hoogachtend,
DE STAATSSECRETARIS VAN FINANCIËN – FISCALITEIT EN BELASTINGDIENST
namens deze,

Directie Juridische Zaken

Ons kenmerk
2021-0000074128

Deze brief is een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. Op grond van die wet kunt u tegen dit besluit binnen zes weken na de dag waarop dit besluit is bekendgemaakt een bezwaarschrift indienen. Het bezwaarschrift moet worden gericht aan de minister van Financiën, ter attentie van de Directie Juridische Zaken, Postbus 20201, 2500 EE Den Haag. Het bezwaarschrift dient te worden ondertekend en dient ten minste het volgende te bevatten:

- a. naam en adres van de indiener;
- b. de dagtekening;
- c. een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar zich richt;
- d. een opgave van de redenen waarom u zich met het besluit niet kunt verenigen.

Bijlage A

Artikel 67 van de Awr luidt, voor zover relevant als volgt:

1. Het is een ieder verboden hetgeen hem uit of in verband met enige werkzaamheid bij de uitvoering van de belastingwet over de persoon of zaken van een ander blijkt of wordt meegedeeld, verder bekend te maken dan noodzakelijk is voor de uitvoering van de belastingwet of voor de invordering van enige rijksbelasting als bedoeld in de Invorderingswet 1990 (geheimhoudingsplicht).
2. De geheimhoudingsplicht geldt niet indien:
  - a. enig wettelijk voorschrift tot de bekendmaking verplicht;
  - b. bij regeling van Onze Minister is bepaald dat bekendmaking noodzakelijk is voor de goede vervulling van een publiekrechtelijke taak van een bestuursorgaan;
  - c. bekendmaking plaatsvindt aan degene op wie de gegevens betrekking hebben voorzover deze gegevens door of namens hem zijn verstrekt.
3. In andere gevallen dan bedoeld in het tweede lid kan Onze Minister ontheffing verlenen van de geheimhoudingsplicht.

Artikel 10 van de Wob luidt, voor zover relevant, als volgt:

2. Het verstrekken van informatie ingevolge deze wet blijft eveneens achterwege voor zover het belang daarvan niet opweegt tegen de volgende belangen:
  - d. inspectie, controle en toezicht door bestuursorganen;
  - e. de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer;

Artikel 11 van de Wob luidt, voor zover relevant, als volgt:

1. In geval van een verzoek om informatie uit documenten, opgesteld ten behoeve van intern beraad, wordt geen informatie verstrekt over daarin opgenomen persoonlijke beleidsopvattingen.
2. Over persoonlijke beleidsopvattingen kan met het oog op een goede en democratische bestuursvoering informatie worden verstrekt in niet tot personen herleidbare vorm. Indien degene die deze opvattingen heeft geuit of zich erachter heeft gesteld, daarmee heeft ingestemd, kan de informatie in tot personen herleidbare vorm worden verstrekt.

Directie Juridische Zaken

Ons kenmerk
2021-0000074128

Doc. nr.	Datum	Titel doc.	Beoordeling	Weigeringsgrond	Toelichting	ID
	ongedateerd	DB 2012 77 fractieverzekeringen conceptmemo.docx.docx	Niet Openbaar	11.1	Concept, definitieve versie 859787.	859783
1	30-9-2011	e-mail XXXXX 30092011.pdf.pdf	Deels Openbaar	10.2.e;Buiten verzoek		859785
2	8-12-2011	e-mails november en december 2011.pdf.pdf	Deels Openbaar	10.2.e;67 Awr;Buiten verzoek	P. 2 en 3 in zijn geheel dubbel.	859788
3	21-2-2012	KPMG brief 21-2-12 met verzoek om overleg over fractieverz.pdf	Deels Openbaar	10.2.e;67 Awr		859789
4	12-6-2012	Dossier mbt Brief aan KPMG dd 12-6-12.pdf	Deels Openbaar	10.2.e;10.2.g;67 Awr;Buiten verzoek	P. 5 tot en met 11 zijn concepten van de definitieve brief. P. 27 en 28 zijn in het geheel dubbel.	859787
5	8-10-2012	20120921 verslag ovl minfin van 4 september (2).pdf.pdf	Deels Openbaar	10.2.e;67 Awr		859781
6	11-1-2016	wijzigingsbesluit Vpb - beleggingsinstelling.pdf	Deels Openbaar	10.2.d;10.2.e;11.1	P. 2 t/m 6 zijn reeds openbaar, zie https://zoek.officielebekendmakingen.nl/stcrt-2016-3578.html . P. 7 t/m 18 bevatten concepten van dit besluit. P. 27 t/m 32 zijn dubbel.	859790
7	14-5-2018	mailwisseling nav verrekenprijsbesluit (dividendbelasting).pdf	Deels Openbaar	10.2.e;11.1;buiten verzoek		859836

10.2.e

(FISCALITEIT)

Van: 10.2.e (BLKB/BenB/VPBWI)
Verzonden: vrijdag 30 september 2011 12:58
Aan: 10.2.e (FISCALITEIT)
Onderwerp: div stukken / fractieverz

PS 2

Tijdens de kg vergadering (bijzondere winstbep.) van afgelopen week bleek – net als denk ik in Amsterdam – het beeld te bestaan dat dit een open dossier is: dat onduidelijk is wat Financien nu wel of niet wil mbt die fractieverz en analoge situaties.

Ik snap dat niet helemaal, omdat wij volgens mij steeds die lijn van de pg hebben gehandhaafd Maar “goed”, dat beeld van onduidelijkheid bestaat kennelijk wel

Dus, mooi 10.2.e dat jij dit dossier hebt opgepakt

Misschien is naast dat PPL dossier ook dat 2009 dossier een mooie aanleiding/vertrekpunt voor het nemen van minimaal een interne beslissing of wij nu ja dan nee verder willen op die in de pg ingeslagen route

In dat 2009 dossier zaten wij met die sector rond de tafel.

Neem aan – ik was er niet bij betrokken – dat toen veel bruikbaars ter tafel is gekomen

Als wij dat dossier nou eens probeerden af te maken??

Doe daarin graag (samen met de kg) met je mee

Gegroet

10.2.e

Van: 10.2.e (BLKB/BenB/VPBWI)
Verzonden: donderdag 22 september 2011 14:49
Aan: 10.2.e (FISCALITEIT)
Onderwerp: FW: div stukken

PS

Wat betreft de noodzaak van een beleidspublicatie

Wij houden tot nu toe strikt de hand aan de tekst van de toezegging in de pg

Beleidsbesluit zou dus niet meer bevatten dan een kopie van die toezegging

Besluit is dan letterlijk dubbelop

Voor mij is het besluit overbodig

Van: 10.2.e (BLKB/BenB/VPBWI)
Verzonden: donderdag 22 september 2011 13:28
Aan: 10.2.e (FISCALITEIT)
Onderwerp: RE: div stukken

Ik heb er nog even naar gekeken maar mi gaat het bij deze toezegging niet om een splitsing in jur eigendom en een econ eigendom

Het gaat om een transparence van de verzekeraar

De enkele splitsing zou het probleem immers niet oplossen

Dan is verzekeraar immers nog steeds jur eigenaar en voor de aandeelhouderseisen is ook jur eigenaarschap relevant

Bedenk dat binnen die aandeelhoudereisen ook het stemrecht/zeggenschap relevant is

Het is ook daarom dat de toezegging ook vermeldt dat de verzekeraar ook wordt geacht niet het stemrecht te hebben

“Aandelen in een beleggingsinstelling die juridisch eigendom zijn van een verzekeraar worden voor de toepassing van de hiervoor bedoelde limieten uit de regeling voor beleggingsinstellingen geacht niet bij de

verzekeraar te berusten **en geen stemrecht aan de verzekeraar toe te kennen** maar geacht te berusten bij een natuurlijk persoon, dan wel bij een van een in enige vorm naar de winst geheven belasting vrijgesteld lichaam, indien en voor zover deze aandelen zijn verbonden aan een fractieverzekering dan wel behoren tot een gesepareerd beleggingsdepot"

Nu het mi niet gaat om splitsing maar om transparence acht ik hier niet relevant de vraag of een participatie in een FVGR zich laat splitsen in jur en econ eigendom

Relevant is hier m.i. slechts de vraag of wij het fractieverzekeringenbeleid ook willen toepassen op belangen die juridisch gehouden worden door de PPI. En ik zie geen reden om dit niet te doen. Ik zie geen relevant verschil tussen een PPI die voor rekening en risico van een pensioendeelnemer belegt in een beleggingsfonds en een verzekeraar die voor rekening en risico van een verzekerde belegt in een beleggingsfonds. Intermediairschap heeft bij beide heeft zoveel of net zo weinig "substance"

Gegroet 10.2.e

PS Overigens zie ik in de stukken die je meestuurde ook die 2009 discussie over fractieverzekeringen waarbij door de verzekeraar garanties worden afgegeven. Ik was er toen niet voor om die garanties buiten beschouwing te laten bij de vraag of de particulier wel het volledige belang heeft. Ook niet als de garantie in een separaat contract wordt gegoten.

Zie voor verdere uitleg volgende mailcitaat (in omgekeerde volgorde)

-----Oorspronkelijk bericht-----

Van: 10.2.e (BCPP)

Verzonden: donderdag 5 maart 2009 14:22

Aan: 10.2.e@belastingdienst.nl

CC: 10.2.e@belastingdienst.nl

Onderwerp: RE: Betr.: FW: Betr.: fractieverzekeringen/ ook gesplitst behoudt verzekeraar belang

Gesplitst en ongesplitst is materieel hetzelfde

Dat is wat zij zelf ook zeggen

Alleen maar papieren rompslomp

Maar dan snap ik niet dat gesplitst wel mag en ongesplitst niet Als hetzelfde is, mag het of allebei niet of allebei wel Wij hebben het hier over een materiele toets Over matter over form En dan kan vorm per definitie niet beslissend zijn

En kijk ik naar de inhoud, dan zie ik een aandelenpakket dat juridisch eigendom is van de verzekeraar Op zich is aandeelhouderseis dus geschonden

De toezegging in de pg luidt voorzover hier van belang dat de aandelen geacht worden " niet bij de verzekeraar te berusten en geen stemrecht aan de verzekeraar toe te kennen maar geacht te berusten bij een natuurlijk persoon, dan wel bij een van een in enige vorm naar de winst geheven belasting vrijgesteld lichaam"

En wel onder o.a. de volgende voorwaarde

"het risico van vermogenswinsten en -verliezen ligt voor 100% bij de polishouder-natuurlijk persoon c.q. bij het van een in enige vorm naar de winst geheven belasting vrijgestelde pensioenfonds dat gerechtigd is tot het beleggingsdepot"

En deze 100% eis is een harde eis

Dat blijkt uit begeleidende toezegging om in bestaande gevallen, maar alleen dan, geringe afwijkingen van die 100% toe te staan

En wordt nu in de gesplitste situatie aan die harde eis voldaan? Ligt het risico bij de aandelen voor 100% bij de polishouder?? Ik zie niet hoe je bij die risicobeoordeling alleen maar kunt kijken naar polis 1 Polis 2 die gelijktijdig wordt gesloten en ook nog met het oog op polis 1 legt een deel van het risico toch weer terug. Het is eigenlijk een sideletter

Door polis 2 behoudt verzekeraar toch belang bij de aandelen en houden de aandelen voor hem toch gewoon de status van activum (even los van de afdekking.)

Eigenlijk snap ik gewoon niet hoe je bij een materiele toets als deze polis 2 buiten beschouwing kunt laten, terwijl deze polis nu juist gesloten wordt om een deel van het risico bij de verzekeraar te houden

Jij schrijft

"Het economisch belang uit polis 1 ligt toch bij de verzekerde en niet bij verzekeraar ?"

Maar dat is - los van de juistheid daarvan - toch niet waar het om gaat Het gaat niet om het econ belang bij polis 1 Het gaat om het econ belang bij de aandelen van de verzekeraar De verzekeraar is jur eigenaar van de aandelen in de BI De vraag is of in afwijking van deze jur werkelijkheid 100% van het belang bij die aandelen bij de verzekerde berust. En bij zo'n beoordeling van de mogelijk afwijkende econ werkelijkheid gaan wij toch niet alleen kijken naar polis 1 en voorbij aan de met het oog op polis 1 gesloten polis 2.

In onbegrip (maar met de meest vriendelijke gevoelens)

10.2.e

-----Oorspronkelijk bericht-----

Van: 10.2.e@belastingdienst.nl [mailto:10.2.e@belastingdienst.nl]

Verzonden: vrijdag 27 februari 2009 12:49

Aan: 10.2.e (BCPP)

CC: 10.2.e@belastingdienst.nl

Onderwerp: Betr.: FW: Betr.: fractieverzekeringen/ ook gesplitst behoudt verzekeraar belang

Hoi 10.2.e

Hieronder de betreffende passage uit ons concept-verslag:

=====

FBI en fractieverzekeringen

10.2.e

(Amsterdam) vraagt of een fractieverzekering en een daaraan gerelateerde garantieverzekering in één polis mogen worden opgenomen zonder dat dit tot verlies van de FBI-status zal leiden.

De kennisgroep heeft een soortgelijke vraag ook in 2004 behandeld. Destijds is aangesloten bij de wetsgeschiedenis. In de wetsgeschiedenis van artikel 28 is over fractieverzekeringen opgemerkt dat de volledige economische eigendom bij de polishouder moet berusten. Aangezien daarna nimmer een (al dan niet afwijkend) beleidsstandpunt is ingenomen over deze problematiek, geldt dit nog onverkort.

10.2.e

sprak in 2004 met een verzekeraar af dat men aan de bovenstaande eis ook kan voldoen door de garantie in een separate polis op te nemen.

Inmiddels vraagt een (andere) verzekeraar of verzekering en garantie niet toch in één polis mogen komen. Men vindt de in 2004 gemaakte afspraak nodeloos omslachtig hetgeen tot extra kosten leidt. Naar aanleiding daarvan vraagt 10.2.e aan de kennisgroep om te besluiten of en onder welke voorwaarden aan het verzoek van deze verzekeraar tegemoet kan worden gekomen.

10.2.e heeft een conceptantwoord geschreven. De kennisgroep onderschrijft zijn mening dat de maximale beleidsruimte reeds is benut met het standpunt zoals dat door 10.2.e is ingenomen. Een verdergaande beslissing is niet te rijmen met de bedoeling van de wetgever zoals die blijkt uit de wetsgeschiedenis.

10.2.e zou graag zien dat hier een beleidsstandpunt over zou worden gepubliceerd. Bij gebreke daaraan hanteert de kennisgroep de bestaande gedragslijn.

=====

NB:

Wij delen jouw standpunt, dat

- in 1 contract niet "mag".
die vraag hebben wij uitdrukkelijk beantwoord.

De kwestie van de 2 contracten, of dat wel mag, hebben wij als zodanig niet behandeld. Ik begrijp dat dit sinds de beslissing van 10.2.e een vorm van intern Amsterdams beleid is. Maar of het veel vaker voor is gekomen is niet helemaal duidelijk. Maar uit het feit dat men aan 10.2.e de vraag stelt of het toch niet in één contract mag, blijkt dat ook de buitenwacht dit interne beleid kennelijk kent. Dat betekent naar mijn gevoel dat we daar ook pas, na bekendmaking, met ingang van toekomstige situaties van af zouden kunnen.

Jij stelt in jouw maitje van 9 februari dat het "gesplitst" niet zou mogen. Dat staat er nogal stellig Ik heb nog even bij 10.2.e geïnformeerd hoe dat nu precies in zijn werk gaat.

--- de polishouder sluit een eerste contract met de verzekeraar (polis 1), waarbij het risico aangaande fractieverzekeringen volledig bij de polishouder ligt.

--- de polishouder sluit een tweede contract (polis 2), inzake een garantie met betrekking tot die fractieverzekeringen bij de verzekeraar en de verzekeraar dekt dit risico af bij een derde. Zie ook het verstrekte memo van 10.2.e. In dat memo lees ik dat het afsluiten van de garantiopolis optioneel is. Daar is de polishouder dus vrij in. De ene neemt de garantie niet, de andere wel. Die laatste sluit dan ook nog een garantiopolis. De garantiopolispremie wordt in dat voorbeeld apart geadministreerd en aangewend voor de aankoop van opties bij derden om het risico voor de verzekeraar af te dekken, dat het beleggingsresultaat op einddatum lager is dan de afgegeven garantie. Dat garantierisico wordt nadrukkelijk niet afgedekt op de subfondsen waar de fracties in zitten en wordt ook niet afgedekt binnen die subfondsen. Gelet hierop vind ik jouw uitlatingen dat niet kan wel erg stellig. Het economisch belang uit polis 1 ligt toch bij de verzekerde en niet bij verzekeraar ?

Het lijkt mij een goede zaak (Amsterdam wil dat ook graag) om de vervolgvraag of er reden is om het beleid te herzien en een soepeler houding in te nemen dan in het verleden binnen Financiën uit te zetten en te kijken of daar een definitief antwoord op kan komen.

Merkwaardig is ook dat er maar weinig gevallen in Amsterdam worden voorgelegd. Ik begrijp dat het idee bestaat (bij degenen die de vraag wel voorleggen) dat de concurrenten het niet altijd even nauw nemen met deze regels. En in de huidige tijd is het niet waarschijnlijk dat de Belastingdienst nu heel erg actief bij deze verzekeraars/FBI's gaat spitten. Daarom zou een helder besluit, wat voor iedereen kenbaar is, waar de toegestane regels in staan ook voor de praktijk wel dienstig zijn. In zo'n eventueel besluit zou dan eventueel ook een helder standpunt over die twee contracten (het ene optioneel) meegenomen kunnen worden.

Heel goed dat je dat intern wilt uitzetten. Mijn basisgevoel is ook dat zonder nieuwe omstandigheden/factoren (en daar is niet van gebleken) er geen aanleiding is voor beleidswijziging.

Met vriendelijke groet,

10.2.e

10.2.e

10.2.e) \ (BCPP

\\")
10.2.e @minfi <10.2.e @belastingdienst.nl>
n.nl> Cc

27-02-2009 08:45

Onderwerp

FW: Betr.: fractieverzekeringen/
ook gesplitst behoudt
verzekeraar belang

stuur mij even "beslissing" vergadering op onderstaand punt

en als onderstaande mail daarin niet is meegewogen
graag nog jouw reactie

kort samengevat luidt mijn standpunt op het moment dat
gezien uitputtende behandeling in wetsgesch/ en gedetailleerde uitwerking (daarin
geformuleerde) beleid kg 10.2.e "moet" antwoorden

- in 1 contract "mag" niet
- en in 2 contracten ook niet

beslissend is of materieel beschouwd de verzekeraar het volledige belang heeft overgedragen
aan de verzekerde en daar is noch bij een ongesplitst, noch bij een gesplitst contract sprake
van

vervolgvraag is of er reden is om beleid te herzien en een soepeler houding in te nemen dan in
het verleden

dat kan ik intern uitzetten

mijn basisgevoel hierbij is dat zonder nieuwe omstandigheden/factoren beleidswijziging moet
worden afgewezen met het oog op het verbod van willekeur

Met vriendelijke groet,

10.2.e

-----Oorspronkelijk bericht-----

Van: 10.2.e (BCPP)

Verzonden: dinsdag 10 februari 2009 9:10

Aan: 10.2.e @belastingdienst.nl; 10.2.e @belastingdienst.nl; 10.2.e

10.2.e @belastingdienst.nl;

10.2.e @belastingdienst.nl; 10.2.e @belastingdienst.nl;

10.2.e (BCPP); 10.2.e @belastingdienst.nl;

10.2.e @belastingdienst.nl;

10.2.e @belastingdienst.nl

Onderwerp: RE: Betr.: fractieverzekeringen/ ook gesplitst behoudt verzekeraar belang

Maar dan is er dus nog een derde contract: het afdeckingscontract tussen verzekeraar en derde
partij Uitgaande van het afgedekt zijn van de rendementsgarantie heeft de verzekeraar m.i.
inderdaad geen belang meer bij de aandelen. Alleen blijft natuurlijk dat de verzekerde niet
volledig belang heeft Dat berust voor een deel bij die derde partij. En dus is nog steeds niet
voldaan aan de eis dat belang volledig bij verzekerde ligt Daaraan wordt niet voldaan Splitsing
of geen splitsing

Anders gezegd

Kern van de goedkeuring is het laten prevaleren van de econ werkelijkheid Als de verzekerde het volledige belang heeft, gelden de aandelen als gehouden door een natuurlijk persoon en wordt voor wat betreft die aandelen geacht voldaan te zijn aan de aandeelhouderseis Gegeven het econ karakter van die goedkeuring, kan de verpakking van de verhoudingen niet beslissend zijn voor de vraag of wel of niet voldaan wordt aan de vereisten. Bij een "matter over form" goedkeuring, kan de "form" niet beslissend zijn. En inhoudelijk beschouwd is er geen verschil tussen de ongesplitste situatie en de gesplitste situatie. Inhoudelijk beschouwd is ook bij de gesplitste situatie niet voldaan aan de tijdens de parl behandeling gestelde eisen

Vraag is voor mij dus niet of ongesplitst ook mag

Gesplitst of ongesplitst mag allebei niet

Materieel beschouwd draagt verzekeraar in beide situaties belang niet volledig over aan verzekerde

Volgens mij moet KG dus afwijzend beslissen

Vervolg vraag is eigenlijk alleen de zuiver beleidsmatige vraag of wij wel moeten eisen dat verzekerde volledig belang krijgt. Stel voor dat KG daar een standpunt over formuleert. Wij zouden daarbij jouw brief (evt geupdate?) als uitgangspunt kunnen nemen

gegroot 10.2.e

-----Oorspronkelijk bericht-----

Van: 10.2.e @belastingdienst.nl [mailto:10.2.e @belastingdienst.nl]

Verzonden: maandag 9 februari 2009 17:00

Aan: 10.2.e (BCPP); 10.2.e @belastingdienst.nl; 10.2.e

10.2.e @belastingdienst.nl;

10.2.e @belastingdienst.nl; 10.2.e @belastingdienst.nl;

10.2.e @belastingdienst.nl; 10.2.e (BCPP);

10.2.e @belastingdienst.nl; 10.2.e @belastingdienst.nl;

10.2.e @belastingdienst.nl

Onderwerp: Betr.: fractieverzekeringen/ ook gesplitst behoudt verzekeraar belang

Beste 10.2.e

Zie de beschrijving van deze oplossing in het memo van 10.2.e dat bij de vergaderstukken zit:

- de verzekerde sluit een afzonderlijke polis waardoor het minimumrendement wordt gegarandeerd
- de verzekeraar dekt zijn verplichtingen uit hoofde van deze polis door het sluiten van afdekkingstransacties (opties) bij een derde. Ik geef toe dat je er wellicht ook anders naar zou kunnen kijken, maar als oplossing voor dit probleem vind ik het wel aanvaardbaar. Wanneer de twee polissen worden samengevoegd geldt dat wat mij betreft echter niet meer.

Het eigenlijke probleem ligt volgens mij overigens dieper, namelijk bij het feit dat de oorspronkelijke toezegging van de Staatssecretaris niet klopte (als het belang bij de aandelen volledig bij de verzekerde ligt is namelijk geen sprake meer van verzekeren en dat heeft allerlei andere vervelende fiscale gevolgen) en dat nog steeds geen andere, werkbare invulling aan deze toezegging is gegeven. Zie het bijgevoegde bestandje met mijn brief aan het departement van 24 april 1992 (waarop ik overigens nooit antwoord heb gehad).

Vriendelijke groet,

10.2.e

(See attached file: brief 24 april 1992.doc)

Mbt de fractieverzekeringen

Waarom de aandeelhouderseisen niet zijn geschonden als "de polissen worden gesplitst" ontgaat mij Of de polis nu wel of niet wordt gesplitst, doet toch niks af aan economisch belang van verzekeraar Door de rendementsgarantie heeft verzekeraar belang bij "zijn" aandelen en hebben deze ook econ de status van bezitting/activum

Dus volgens mij "mag" het zelfs ook niet gesplitst

Als in de parl behandeling - onder ongetwijfeld grote lobbydruk - is volgehouden dat aandeelhouderschap verzekeraar alleen wordt genegeerd als i helemaal geen econ belang heeft, dan kunnen wij toch niet toestaan dat die eis wordt gedoken door polissplitsing

En dan vervolgens bij ons komen met het verzoek om van constructie af te mogen afzien, omdat dat die alleen maar een papieren kwestie is en alleen tot kosten leidt!!!!

Wat mij betreft is de vraag dus alleen: behoudt de verzekeraar door de rendementsgarantie een belang Zo ja, dan schendt i de aandeelhouderseisen, splitsing of geen splitsing Zo nee, dan schendt i de aandeelhouderseisen niet, splitsing of geen splitsing

En wat mi betreft houdt i door de rendementsgarantie een belang Koersdaling beneden de gegarandeerde koers blijft toch voor risico verzekeraar En dus geen of onvoldoende reden om zijn jur aandeelhouderschap transparant te verklaren

Met vriendelijke groet,

10.2.e

Van: 10.2.e (FISCALITEIT)
Verzonden: vrijdag 16 september 2011 14:55
Aan: 10.2.e (BLKB/BenB/VPBWI)
Onderwerp: FW: div stukken

10.2.e

Hierbij de stukken die ik van 10.2.e heb ontvangen.
Verder mijn overzichtsnotitie met daarin opgenomen drie vragen.
Kan jij kijken in hoeverre jij nog info en uitleg hebt over nummer 1 en 3.
Ik ga zelf aan de slag met vraagnummer 2.

Bij voorbaat dank.
Met vriendelijke groet,

10.2.e

Van: [10.2.e]@belastingdienst.nl [mailto:[10.2.e]@belastingdienst.nl]
Verzonden: maandag 12 september 2011 14:02
Aan: [10.2.e] (FISCALITEIT)
Onderwerp: div stukken

*(Zie het bijgevoegde bestand: Memo fractieverzekeringen 2009.doc)(Zie het bijgevoegde bestand: Memo
[10.2.e] Garantieproduct 040915.doc)(Zie het bijgevoegde bestand: brief verzekeraars over unit
linked.pdf)(Zie het bijgevoegde bestand: 091013 mail aan MvF.doc)*

De Belastingdienst gebruikt e-mail niet voor de uitwisseling van vertrouwelijke informatie met de burger of voor de bekendmaking van beslissingen. De Belastingdienst hanteert conventies voor het gebruik van e-mail. Deze zijn te vinden op www.belastingdienst.nl.

10.2.e

(FISCALITEIT)

Aan: 10.2.e (BLKB/BenB/VPBWI)
CC: 10.2.e (DB/WINST)
Onderwerp: RE: PPI producten

Beste 10.2.e

Mij lijkt een besluit met die strekking ook het meest voor de hand te liggen.

Uit de antwoorden van 10.2.e en jouw reactie daarop (hebben ze daar al op gereageerd?) leid ik af dat er toch nog wel erg veel licht zit tussen de verschillende invalshoeken en de uitleg van wet en regelgeving, inclusief de toezegging in het parlement.

Ik denk dat het verstandig is om nog een keer met hen aan tafel te gaan zitten over dit onderwerp.

Met vriendelijke groet,

10.2.e

Van: 10.2.e (BLKB/BenB/VPBWI)
Verzonden: donderdag 8 december 2011 13:49
Aan: 10.2.e (FISCALITEIT)
CC: 10.2.e (DB/WINST)
Onderwerp:

10.2.e

Hieronder de reactie van 10.2.e op onze 67 Awr van 10/11/11 (zie helemaal hieronder)
Ik heb mijn reactie op hun reactie ingevoegd (voor de leesbaarheid in rood)
Heel kost samengevat levert het wat mij betreft geen gronden op voor aanpassing van de toezegging op

Wat mij betreft gaan wij voor een besluit waarin wij voor de duidelijkheid en voor het gezag de dienst nog eens uitdrukkelijk committeren aan de lijn van de pg en laten wij Amsterdam van geval tot geval beoordelen in hoeverre gelijkheid en of vertrouwen dwingt tot eerbiediging bestaande gevallen

Gegroet

10.2.e

Dubbele e-mail

Dubbele e-mail

Van: [10.2.e] (BLKB/BenB/VPBWI)
Verzonden: donderdag 10 november 2011 11:15
Aan: [10.2.e]@belastingdienst.nl'
CC: [10.2.e] (FISCALITEIT); [10.2.e]@belastingdienst.nl'
Onderwerp: RE: [67 Awr]

[10.2.e]

Mede namens [10.2.e] hieronder nog wat vragen toegespitst op je memo van 17-10

Telefonisch zijn wij de meesten al langs gescheerd
Maar toch graag nog svp een digitale beantwoording

Gegroet

Onze vragen nav het memo van 17/11:

A. Je schrijft onder casus 1. o.a.

“...Aangezien bij een fractieverzekering er altijd enig risico bij de verzekeraar ligt, is de toezegging van de wetgever daarom een lege huls. Zonder voldoende risico zou namelijk sprake zijn van een bankproduct in plaats van een verzekeringsproduct. Om in zijn algemeenheid, maar ook zeker in deze casus, uit deze impasse te komen zullen wij hieronder enkele suggesties doen...”

1. Het probleem is niet “het risico” van de verzekerde. Het probleem is de zodanig vormgeving dat hij belang houdt bij zijn aandelen. Bij de totstandkoming deed de Stas dan ook de suggestie om bij overlijden “als de fractiewaarde hoger ligt dan een bepaald nominaal bedrag, de fractiewaarde uit te keren.” (Vaste Commissie voor financiën Beleggingsinstellingen /4 december 1989/ UCV4 4-23) Is dit niet een nog mooiere weg uit de impasse????
2. Bovendien, als al sprake zou zijn van een onmogelijkheid, van een impasse. Waarom vindt jij eigenlijk dat die zo moet worden opgelost dat de verzekeraar in afwijking van de par gesch moet worden toegestaan om (naar ik aanneem een beperkt) belang te houden bij zijn fbi's. Wat is het probleem, de problemen, als wij “eenvoudig” het standpunt zouden innemen dat de toezegging tekstueel wetshistorisch etc uitsluit dat de verzekeraar naast de jur eigendom enig econ belang behoudt bij de aandelen.
Dus, mijn vraag: waarom moeten wij de toezegging in afwijking van de wetgesch eigenlijk gaan verruimen???
3. Aansluitend bij die (mogelijke) uitvoeringsproblemen. Je schrijft dat in het verleden is toegestaan dat gewerkt werd met gesplitste contracten. Indien wij bovenstaande strikte lijn in een beleidsbesluit zouden neerleggen betekent dat niet meer, maar ook niet minder, dan dat bestaande situaties geëerbiedigd “moeten” worden en dat voor de toekomst de wet geëerbiedigd moet worden. Zie jij daarbij nog aanvullende complicaties????

B. Je schrijft onder casus 1. ook

“...Je zou kunnen stellen dat zolang de polishouder in leven is, het economisch risico van de door de FBI aangehouden beleggingen voor 100% bij hem ligt. Het overlijdensrisico is een andersoortig risico en louter voor de waardebepaling daarvan wordt aangesloten bij de waarde van fracties.

1. Het lijkt hier alsof niet de verzekeraar maar de particulier de aandeelhouder is en de verzekeraar slechts een aan de aandelen gerelateerde opbrengst krijgt bij overlijden. Om dan deze “sterftewinst” te zien als een aandelenresultaat lijkt dan inderdaad wat ver te gaan. Echter, niet de particulier is de

aandeelhouder, dat is de verzekeraar, hij is de (vaak) 100% aandeelhouder van de fbi en dan ziet die sterftewinst er heel anders uit. Dan is die sterftewinst het deel van de aandelenopbrengst dat hij niet doorsluis naar de verzekerden en is die sterftewinst het rest belang bij zijn aandelen.

2. Dat "louter voor de waardebepaling ..wordt aangesloten bij de waarde van de fracties" en daarmee het "fictieve" van het aandelenkarakter van de opbrengst geldt eerder voor de verzekerden. Feitelijk geniet de verzekerde geen aandelenopbrengst maar een verzekeringskapitaal waarvan alleen de omvang gerelateerd is aan het waardeverloop van bepaalde aandelen.

C. En je schrijft ook

In casu zou je ook kunnen stellen dat voor 90% van de participaties het economisch risico wel voor 100% bij de polishouder ligt. Voor de aandeelhouderstoets zou dan ook 90% van de participaties aan de polishouder worden toegerekend, waardoor i.c. aan de aandeelhouderseisen van artikel 28 Wet VPB zal worden voldaan,

1. Zo bekeken wordt altijd aan de 100% eis en is de 100% eis toch zinloos?? De toezegging krijgt dan als inhoud dat voor aandeelhouderseisen in de zin van 28-2.. het econ belang beslissend is. Maar dat is toch een hele andere toezegging dan de gedane toezegging???????

D. En wat ik mij ook nog afvroeg. Ik las ergens dat de verzekeraars de ingehouden dividendbelasting als voorheffing verrekenen. Klopt dit en zo ja hoe wordt dat "verrekend" met de verzekerden.

KPMG Meijburg & Co
Belastingadviseurs

Digitaal beschikbaar

Postbus 74600
1070 DE Amsterdam

Telefoon +31 (0)20 656 16 56
Telefax +31 (0)20 656 11 00
www.kpmgmeijburg.nl

Laan van Langerhuize 9
1186 DS Amstelveen
Nederland

Direct
Telefoon +31 (0)20 10.2.e
Telefax +31 (0)20

AANTEKENEN

Ministerie van Financiën

T.a.v. 10.2.e

Postbus 20201

2500 EE DEN HAAG

Belastingdienst/Amsterdam/Kantoor Amsterdam

T.a.v. 10.2.e

Postbus 58944

1040 EE AMSTERDAM

Ministerie van Financiën

13 L KB-2012-1049

12-6-2012

Uiterl. afdoening

Dossiernummer

Trefwoord/DSP code

Paraaf voor archiveren

Ministerie van Financiën

12 KB-2012-77

Ontv. 22-2-2012

Uiterl. afdoening

Dossiernummer

Trefwoord/DSP code

Paraaf voor archiveren

Datum : 21 februari 2012

Referentie : 4671/BJ/01291

9 23/2

afg. Winst

Geachte 10.2.e

10.2.e

In het verleden heeft overleg plaatsgevonden tussen uzelf, de 10.2.e van het Ministerie van Financiën, 10.2.e en ondergetekenden namens een aantal

verzekeringsmaatschappijen. Dit overleg was bedoeld om te bespreken of er mogelijkheden zijn om te komen tot een verduidelijking en versoepeling van het beleid ten aanzien van fiscale beleggingsinstellingen waarvan de participaties/aandelen worden gehouden door verzekeraars, ter dekking van unit-linked verplichtingen. Dit overleg heeft destijds niet geleid tot een oplossing, mede omdat de oplossingsrichtingen waaraan destijds werd gedacht bij nader onderzoek op grote praktische problemen bleken te stuiten. Dit neemt echter niet weg dat er in de sector een onverminderde behoefte bestaat om unit-linked verplichtingen te kunnen dekken met participaties in fbi's, ook in de situatie waarin sprake is van een garantie. Wij zouden daarom graag opnieuw overleg voeren om te onderzoeken of een praktisch werkbaar oplossing haalbaar zou zijn en te komen tot een nadere uitwerking en vastlegging van de toezeggingen die de staatssecretaris van Financiën tijdens de parlementaire behandeling van artikel 28 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 heeft gedaan.

De algemene voorwaarden van KPMG Meijburg & Co, gedeponeerd bij de Kamer van Koophandel te Amsterdam zijn jegens een ieder van toepassing op alle door KPMG Meijburg & Co te verrichten werkzaamheden en te verlenen diensten. KPMG Meijburg & Co, belastingadviseurs is een samenwerkingsverband van besloten vennootschappen, staat ingeschreven in het Handelsregister onder nummer 53753348 en maakt deel uit van KPMG International Cooperative ("KPMG International"), een Zwitserse entiteit. De algemene voorwaarden zijn te vinden op de website van KPMG Meijburg & Co (<http://www.meijburg.nl/nl/mensen/wie-wij-zijn/Pages/AlgemeneVoorwaarden.aspx>) en worden op verzoek toegestuurd.

Amsterdam/Amstelveen
Alkmaar
Amsterdam
Breda
De Meern
Den Haag

Eindhoven
Enschede
Groningen
Maastricht
Rotterdam
Zwolle

Het belang van een praktisch goed toepasbare regeling voor de sector is potentieel groot. De totale markt voor unit-linked verzekeringen (al dan niet in combinatie met een garantie) is omvangrijk. Hoewel het gebruik van fbi's ter dekking van dergelijke verplichtingen wenselijk kan zijn vanuit fiscaal¹ en civielrechtelijk oogpunt en vanwege de (maatschappelijk vereiste) verdergaande transparantie bij een opzet met fbi's, wordt er slechts in beperkte mate gebruik gemaakt van de mogelijkheid om fbi's te gebruiken. Uit signalen uit de markt kan worden geconcludeerd dat dit relatief beperkte gebruik vooral wordt veroorzaakt door de complicaties die de combinatie van dekking met participaties in fbi's en het geven van garanties, met zich brengen.

Omdat we willen proberen om de knelpunten voor dit gebruik van fiscale beleggingsinstellingen weg te nemen, niet alleen in het belang van de betreffende verzekeringsmaatschappijen, maar ook van de Nederlandse financiële sector in bredere zin en van de verzekerden die gebaat zijn met een toename van de transparantie, willen we het overleg dat inmiddels enige tijd heeft stilgelegen, graag weer voortzetten.

Omvang van de unit-linked productie en de mate waarin deze wordt gedekt door fbi's

Vanuit de markt is er een roep om transparantie en garantie bij beleggingsverzekeringen. Een fbi kan de transparantie bieden en heeft civielrechtelijk de voorkeur om de unit-linked verplichtingen af te dekken. Voor de verzekeringsmaatschappijen is dit momenteel niet een reële optie gezien de belemmeringen van een fbi ten aanzien van garanties. Dit blijkt eveneens uit de ontvangen informatie vanuit de participerende verzekeringsmaatschappijen. Er wordt slechts op heel bescheiden schaal gebruik gemaakt van fbi's voor wat betreft de unit-linked verzekeringen. Het potentieel van het gebruiken van fbi's voor unit-linked verplichtingen is groot bij een praktisch goed toepasbare regeling. Uit gegevens van DNB blijkt dat in 2008 de gezamenlijke beleggingen voor risico van polishouders van de onder toezicht staande levensverzekeraars in Nederland, een actuele waarde hadden van € 87,46 miljard². Het totaal van de beleggingen van deze groep verzekeraars bedroeg in dat jaar € 273 miljard. Buiten het belang voor de verzekeringsmaatschappijen is er zodoende zeker een belang voor de Nederlandse financiële sector in bredere zin.

¹ Een voordeel van een fbi boven bijvoorbeeld een besloten fonds voor gemene rekening of een Luxemburgs fonds is dat bij een fbi de buitenlandse bronbelasting die uitgaat boven het verdragstarief is terug te vragen in het buitenland, terwijl dit bij een transparant fonds nog maar de vraag is.

² Dit hoeven niet alleen unit-linked verplichtingen te zijn. Ook depots die worden aangewend voor collectieve pensioencontracten kunnen hierin zijn begrepen. De positie ten aanzien van de participaties die in deze depots worden gehouden is iets anders en blijft hier vooralsnog buiten beschouwing.

Huidig effect van de tweede limiet

Tijdens het eerdere overleg is gesproken over mogelijke budgettaire gevolgen indien de mogelijkheden om unit-linked verzekeringen met garanties te dekken door participaties in een fbi worden verruimd. Het gebruik van fbi's zou in dat geval waarschijnlijk toenemen, waardoor artikel 11a van de Wet op de dividendbelasting 1965 ook vaker zou worden toegepast. Omdat de regels voor toepassing van artikel 11a Wet div.bel. afwijken van die voor verrekening van buitenlandse bronbelasting in de sfeer van de vennootschapsbelasting, zou in theorie eerder tot een effectuering van verrekening/teruggave van bronbelasting gekomen kunnen worden.

Met betrekking tot verzekeringsmaatschappijen zal zich echter slechts zelden de situatie voordoen waarin de teller van de voorkomingsbreuk door toepassing van BNB 1998/2 (het Amev-arrest) op nihil uitkomt. Vooral vanwege veelal substantiële aandelenbeleggingen voor eigen rekening lopen verzekeraars normaliter slechts bij uitzondering tegen een ontoereikende tweede limiet aan voor verrekening van buitenlandse bronbelasting. Door naast de inkomsten uit beleggingen die worden aangehouden ter dekking van de unit-linked producten ook andere buitenlandse beleggingsinkomsten (dividenden uit de aandelen voor eigen rekening en hiervoor kwalificerende buitenlandse interest) aan de teller van de voorkomingsbreuk toe te voegen neemt de ruimte voor verrekening van buitenlandse bronbelasting toe. (in het verleden heeft overigens in een aantal gevallen geen daadwerkelijke verrekening plaatsgevonden doordat de betreffende maatschappij in een verliespositie verkeerde, waardoor de betaalde vennootschapsbelasting te laag was om aan (volledige) verrekening toe te komen en de verrekening naar de toekomst is doorgeschoven).

90% voorstel

Tijdens het eerdere overleg is een voorstel gedaan voor een goedkeuring dat aandelen en participaties waarbij het belang voor tenminste 90% bij de polishouders ligt niet aan de verzekeraar worden toegerekend voor de aandeelhouderseis. Uit onderzoek bij de betrokken verzekeraars is gebleken dat de verzekeringen veel verschillende vormen hebben, waarbij niet altijd duidelijk te kwantificeren is welk deel van de inleg is bestemd als 'garantiepremie' en bijvoorbeeld ook de basis waarover deze wordt berekend kan verschillen. Zodoende is er geen uniforme wijze om de 90% te meten. Een voorstel dat is gebaseerd op een 90%-toets zal naar onze mening niet tot het gewenste effect leiden.

Verzoek

Het huidige gebruik van fbi's is thans beperkt. Dit betekent dat bij een goedkeuring door de Belastingdienst mogelijk een aanzienlijk bedrag aan beleggingen dat nu rechtstreeks of door middel van transparante fondsen worden gehouden, zou kunnen worden ingebracht in fbi's. Bij de huidige positie ten aanzien van toepassing van de tweede limiet, zou dit echter naar verwachting per saldo niet minder belastingheffing leiden bij de verzekeringsmaatschappijen die hun beleggingen zouden inbrengen in fbi's. Weliswaar is zijn er nu maatschappijen die geconfronteerd worden met beperkte verrekening als gevolg van de tweede limiet, maar dit wordt veelal veroorzaakt door de tegenvallende resultaten in de afgelopen jaren. Een wijziging van de systematiek veroorzaakt dan in principe alleen een verrekening/teruggave op een eerder tijdstip; het totale belastingvoordeel zou niet moeten toenemen in dat geval. Er van uitgaande dat de verzekeringsmaatschappijen niet structureel verlieslijdend zullen zijn, zal zich binnenkort weer de situatie voordoen waarin de teller van de voorkomingsbreuk (door toepassing van de overall methode en de aanwezigheid van andere buitenlandse inkomsten dan uitsluitend in verband met unit-linked) positief is en er geen liquiditeitsnadeel meer optreedt ten aanzien van de te betalen belasting. De afdrachtsvermindering in de fbi-situatie zou ongeveer gelijk moeten zijn aan de aftrek ter voorkoming indien niet werd ingebracht in fbi's.

Overigens zou de meest zuivere vergelijking uiteraard zijn om de situatie waarin met fbi's wordt gewerkt en recht bestaat op afdrachtsvermindering te vergelijken met de situatie waarin de achterliggende polishouders de beleggingen rechtstreeks hadden gehouden. Deze vergelijking strookt met het principe van fbi's en de toezeggingen die de staatssecretaris bij de parlementaire behandeling van artikel 28 Wet Vpb. heeft gedaan ten aanzien van fractieverzekeringen. Aangezien de achterliggende polishouders vrijwel nooit te maken zouden hebben met de tweede limiet, kan gezegd worden dat ten opzichte van deze situatie per definitie geen fiscaal voordeel wordt behaald door het gebruik van fbi's.

Wanneer verzekeraars op grotere schaal gebruik zouden kunnen maken van fbi's, hoeft dat niet te leiden tot derving van belastinginkomsten, terwijl anderzijds wel een impuls wordt gegeven aan de Nederlandse fondsensector. Daarnaast zijn er uiteraard de voordelen dat een structuur met fbi's voor verzekeraars praktischer kan zijn (mits de knelpunten worden opgeheven) en voor de polishouders veel transparanter is. Er is zodoende veel dat pleit vóór een versoepeling van de aandeelhouderseis.

Het meest praktisch lijkt daarbij te zijn om voor het beoordelen wie fiscaal moet worden aangemerkt als aandeel-/participatiehouder voor de aandeelhouderseis van artikel 28 Wet Vpb. aan te sluiten bij de eisen die hiervoor bij het opstellen van de jaarrekening van verzekeringsmaatschappijen worden gesteld. Het is naar onze mening het meest praktisch en redelijk om participaties die in de commerciële jaarrekening worden opgenomen als beleggingen voor rekening en risico van de polishouders, voor toepassing van de aandeelhouderstoets ook toe te rekenen aan die polishouders. Het deel van de inleg dat is bestemd als garantiepremie wordt hierdoor (evenals de overige verzekeringselementen) al afgezonderd van het beleggingsdeel van het unit-linked product.

De toezeggingen met betrekking tot fbi's en fractieverzekeringen/unit-linked, die in een verleden zijn gedaan door de staatssecretaris zijn naar onze mening onvoldoende duidelijk en zijn niet volledig toegesneden op de huidige situatie. Naar onze mening zou het in ieders belang zijn wanneer de regels rondom fbi's die worden aangehouden ter dekking van unit-linked verplichtingen op een duidelijke manier formeel worden vastgelegd. We zouden graag een afspraak willen plannen om bovenstaande te bespreken en te bezien of een praktisch werkbaar oplossing haalbaar zou zijn.

Hoogachtend,

namens KPMG Meijburg & Co

10.2.e

cc. :

67 Awr

11-11-11

Nummer BLKB BLKB 2012-1047	<table border="1"> <tr> <td>U</td> <td></td> </tr> <tr> <td>M</td> <td>N</td> </tr> </table>	U		M	N	Trefwoord: <i>Belegging</i> <i>in stelling</i>	Bestaand Beleid	Redacteur Datum Paraaf Cluster	10.2.e
		U							
M	N								
Besluitcode: <i>10.2.e</i>									

INKOMEND

Uiterste datum

 Betrokkene:
 Naam en
 Plaats

Datum brief

Kenmerk brief

Onderwerp

UITGAAND

Wachtstand: J / N Datum:

Contact uitstel Datum:

Datum in voor MP/EP

Datum in voor TBW

Typen

10.2.e

Collationeren

Datum verzonden

Datum afgeboekt

Mailgroep Tenslotte

Brief gemaild

AFSCHRIFTEN

Redacteur (standaard)

Belastingdienst

Kantoor _____ tav _____

(ja/nee)

SPOED (voor parafenlijn)

BIJLAGEN

nee

ja, voor uitgaande brief (kopie bijvoegen in gele omslag)

ja, voor cc-brief belastingdienst (kopie bijvoegen in gele omslag)

2

GERAADPLEEGDE STUKKEN

TEVENS TE ARCHIVEREN

VINDPLAATS:(N:)DGBEL\BLKB\Kenniscentra\BenB\Onderhandenwerk\Cluster.....\Medewerker

OPMERKINGEN:

Gaarne voor eindparaaf Stas Minute retour BLKB/administratie (kmr CB 2.90/tst. 8392)

TEKENEN

Brief te tekenen door: B & B

	paraaf cluster	mede- paraaf	mede- paraaf BenB	mede- paraaf DGBEL cluster	mede- paraaf DGBEL cluster	mede- paraaf DB	mede- paraaf COMM	eind- paraaf	eind- paraaf DGBEL	eind- paraaf Stas
Van toepassing	☒	☐	☐	☒	☐	☒	☐	☒	☐	☐
Naam	10.2.e									
Datum en paraaf	10.2.e									

nie
opm.

Ministerie van Financiën

Kopie

> Retouradres Postbus 20201 2500 EE Den Haag

KPMG Meijburg & Co

T.a.v. 10.2.e

Postbus 74600

1070 DE Amsterdam

**Landelijk Kantoor
Belastingregio's**

Brieven en beleidsbesluiten

Korte Voorhout 7
2511 CW Den Haag
Postbus 20201
2500 EE Den Haag
www.rijksoverheid.nl

Inlichtingen

10.2.e

Datum **12 JUNI 2012**

Betreft FBI regime; fractieverzekeringen

Ons kenmerk
BLKB 2012-1047

Uw brief
21 februari 2012

Bijlagen

Geachte 10.2.e

In uw brief van 21 februari 2012 en uw daaraan voorafgaande brief van 5 oktober 2009 vraagt u mijn aandacht voor de eisen die artikel 28 van de Wet op de vennootschapsbelasting (hierna Wet Vpb) stelt aan de aandeelhouders van een zogenoemde fiscale beleggingsinstelling (hierna FBI). U wijst op een bij de invoering van deze aandeelhoudersvereisten gedane toezegging. Deze houdt in dat door verzekeraars in het kader van fractieverzekeringen gehouden aandelen worden toegerekend aan de verzekerden, indien deze aandelen - kort gezegd - door de fractieverzekeringen economisch voor rekening en risico komen van de verzekerden.

U verzoekt om verduidelijking (en versoepeling) van deze toezegging, met name wat betreft de vraag in hoeverre deze toerekening aan de verzekerden ook mogelijk is indien de verzekeraar een zeker belang behoudt bij de aandelen.

U pleit er voor "participaties die in de commerciële jaarrekening worden opgenomen als beleggingen voor rekening en risico van de polishouders, voor toepassing van de aandeelhouderstoets ook toe te rekenen aan die polishouders".

Aldus geformuleerd zou (eenduidig) worden toegestaan dat de verzekeraar een beperkt belang behoudt bij de aandelen, omdat in de commerciële jaarrekening een (beperkt) belang van de verzekeraar niet verhindert dat de aandelen worden opgenomen als belegging voor rekening en risico van de polishouders.

Naar aanleiding hiervan bericht ik u als volgt.

Bij de totstandkoming van de aandeelhouderseisen van artikel 28 van de Wet Vpb is met betrekking tot de fractieverzekeringen uitdrukkelijk aangegeven, dat ook indien de verzekeraar slechts een gering aandelenbelang behoudt bij de FBI, bijvoorbeeld bij overlijden van de polishouder, dit (geringe) belang van de verzekeraar toerekening van de FBI-aandelen aan de polishouder verhindert.

Voor de volledigheid geef ik u hieronder enkele citaten uit de parlementaire geschiedenis.

Eerste Kamer, vergaderjaar, 1989-1990, 20 701, nr. 78d, blz. 16

"De verzekeraars geven aan met genoeg kennis te hebben genomen van mijn toezegging in de memorie van antwoord ten aanzien van aandelen in een beleggingsinstelling die zijn verbonden aan een fractie-verzekering of behoren tot een gesepareerd beleggingsdepot. Zij signaleren toch nog enkele problemen. In de eerste plaats geven zij aan dat het koersrisico op de aandelen in een beleggingsinstelling niet altijd voor de volle 100% voor rekening van de fractieverzekerden komt maar soms voor 99% of 98%. Zij vragen de toezegging zo te willen oprekken dat ook deze situaties onder de toezegging vallen. De toezegging is zodanig geformuleerd dat deze alleen geldt voor aandelen in een beleggingsinstelling die verbonden zijn aan een fractie-verzekering waarvan kan worden aangenomen dat de juridische eigendom weliswaar bij de verzekeraar ligt maar de economische eigendom bij de polishouder van de fractieverzekering. Wil er sprake zijn van economische eigendom dan is vereist dat het koersrisico volledig voor rekening van de economische eigenaar ligt. Ik ben echter bereid voor bestaande contracten waarbij sprake is van een zeer geringe afwijking van het hiervoor weergegeven uitgangspunt, toe te zeggen dat dit geen belemmering behoeft te zijn voor het aanmerken van de polishouders als economische eigenaar van de aandelen uitgegeven door de beleggingsinstelling. Een algemene verruiming gaat mij te ver."

*Eerste Kamer Vennootschapsbelasting, 12 juni 1990, EK27, 27-1069
(De heer Boorsma van het CDA)*

"Het probleem is het volgende. In het algemeen gaan de vermogenswinsten en -verliezen uitsluitend de houder van de fractieverzekeringsspolis aan. Dit betreft de 100%-eis die de staatssecretaris heeft gesteld. De verzekeraar houdt echter veelal toch enig belang, doordat een polishouder bij een fractieverzekering in geval van overlijden soms een bepaalde vaste som krijgt uitgekeerd, die niet precies overeenstemt met de fractie waarop hij recht heeft. Dat brengt met zich dat het risico van vermogenswinst of -verlies niet altijd voor de volle 100% bij de polishouder ligt. Is het dan niet zinvol een overgangsregeling voor fractieverzekeringen op te stellen? Conform de toezegging van de staatssecretaris worden aandelen die zijn uitgegeven door een beleggingsinstelling en die zijn opgenomen in een beleggingsdepot ten behoeve van fractieverzekeringen van natuurlijke personen, niet betrokken bij de 25%-of de 45%-eis. Na de overgangsperiode gelden deze eisen alleen dan niet als het risico van vermogenswinst of -verlies voor de volle 100% rust bij de natuurlijk houder van de fractieverzekeringsspolis".

Eerste Kamer Vennootschapsbelasting 12 juni 1990 EK27, 27-1094

"De heer Boorsma vroeg naar een overgangsregeling voor fractieverzekeringen, waarbij het belang bij de vermogenswinsten niet voor honderd procent bij de verzekerden ligt. In antwoord daarop kan ik mededelen dat ik bereid ben om voor bestaande contracten, waarbij sprake is van een geringe afwijking van die uitgangspunten, toe te zeggen dat dit geen belemmering behoeft te zijn voor het aanmerken van polishouders als economische eigenaren. Ik verwijs daarvoor volledigheidshalve naar bladzijde 16 van de nadere memorie van antwoord. Het lijkt mij dat deze toezegging voldoende mogelijkheid biedt als overgangsmaatregel.

Mochten er zich toch nog grote problemen voordoen op dit punt wat betreft het voor de volle honderd procent kunnen voldoen aan de eisen, dan zal ik aan de hand van die concrete gevallen bezien of een soepele toepassing op dit punt mogelijk is."

In de toezegging met betrekking tot de fractieverzekeringen vind ik de door u gemelde onduidelijkheid dan ook niet terug. De toezegging sluit uitdrukkelijk en eenduidig elk aandelenbelang van de verzekeraar bij de FBI uit. Ook geringe belangen en het belang bij overlijden van polishouder zijn uitdrukkelijk van de toezegging uitgesloten. De toezegging is dan ook in beginsel niet verenigbaar met het door u gewenste beleid.

Mede gezien uw verzoek, beraad ik mij op de vraag of grond kan worden gevonden voor verruiming van de toezegging in de door u gewenste richting. In het kader van dit beraad rees de gedachte dat de toerekening van de FBI-aandelen aan de polishouders doorwerkt naar de inkomstenbelasting en de dividendbelasting. De hechte band tussen het FBI-regime en de inkomstenbelasting en de dividendbelasting lijkt te eisen dat een transparantie van het aandeelhouderschap van de verzekeraar voor het FBI regime wordt verbonden met een gelijke transparantie van de verzekeraar binnen inkomstenbelasting en dividendbelasting. Anders gezegd, indien voor de aandeelhouderseisen van het FBI-regime de verzekerden als rechtstreekse beleggers in de FBI worden aangemerkt, pleit de hechte relatie tussen het FBI regime en de inkomsten- en dividendbelasting ervoor de verzekerden ook voor deze (achterliggende) heffingen als rechtstreekse beleggers te behandelen en niet als fractieverzekerden. Dit zou o.a. meebrengen dat de uitdelingsverplichting van de beleggingsinstelling ertoe leidt dat de winst fiscaal wordt geacht te zijn uitgekeerd aan de verzekerden, nu die als aandeelhouder worden aangemerkt en niet meer als verzekerden.

De vraag die dan rijst is in hoeverre een behandeling van de fractieverzekerden als rechtstreekse beleggers (en niet als verzekerden) fiscaal en commercieel aanvaardbaar zou zijn.

Ten behoeve van mijn verdere beraad in deze verneem ik graag uw reactie op bovenstaande overwegingen.

Hoogachtend,

DE STAATSSECRETARIS VAN FINANCIËN,
namens deze,

10.2.e

H.R. Blokpoel
Algemeen Directeur Belastingregio's

Aan
Dossier

Landelijk Kantoor
Belastingregio's
Brieven en Beleidsbesluiten

Inlichtingen

10.2.e

Datum
1 juni 2012

Auteur
10.2.e

memo

DB 2012/77

Aanleiding

Directe aanleiding voor dit memo is een brief van KPMG Meijburg & Co., namens een aantal grote verzekeraars. In de brief wordt een beroep gedaan op de toezegging voor fractieverzekeringen. Deze toezegging uit 1990 – gedaan tijdens de parlementaire behandeling van de aanpassingen in de regeling voor de Fiscale Beleggingsinstelling (hierna: FBI) – wordt door de Belastingdienst/Amsterdam en door de Kennisgroep Bijzondere Winstbepalingen niet geheel gelijk uitgelegd, zodat er geen eenheid van beleid en uitvoering is.

In dit memo wordt de achtergrond van dit probleem nader geschetst en wordt voorgesteld de brief te beantwoorden overeenkomstig bijgevoegde conceptbrief.

Samenvatting

1. DB 2012/77 is een brief van een aantal grote verzekeraars en heeft betrekking op een toezegging gedaan bij de totstandkoming van de aandeelhoudersvereisten binnen het regime voor fiscale beleggingsinstellingen van art. 28 Vpb (FBI regime).
2. In de brief wordt verzocht om verdere versoepeling van de gedane toezegging.
- 3.a. Bij de totstandkoming van de toezegging hebben de grote verzekeraars ook herhaaldelijk gevraagd om versoepeling. Deze versoepeling is toen uitdrukkelijk en herhaaldelijk afgewezen.
- 3.b. Ook opnieuw beschouwd lijkt verdere versoepeling te moeten worden afgewezen met het oog op:
  - doel en strekking FBI regime in het algemeen;
  - doel en strekking aandeelhoudersvereisten in het bijzonder; en
  - de aan de gevraagde versoepeling verbonden onevenwichtigheid tussen Vpb, IB en Div bel.
4. Afwijzing van het verzoek lijkt dan ook in beginsel geboden.
5. In de uitvoeringspraktijk is echter door de Belastingdienst herhaaldelijk een soepele uitleg van de toezegging gehanteerd. Mede gezien het grote belang zal afwijzing dan ook op grote weerstand stuiten bij de verzekeraars.
6. Met het oog op deze complicaties lijkt het raadzaam om weerstanden en argumenten van de verzekeraars eerst verder te verkennen. De conceptbrief begint deze verkenning door de verzekeraars te vragen om hun visie:
  - op de strijdigheid van de gevraagde versoepeling met de eerdere

afwijzing bij de totstandkoming van de toezegging; en
- op de onevenwichtigheden die de gevraagde versoepeling dreigt te scheppen (tussen Vpb, IB en Div. bel).

Nadere uitwerking

A. De verzekeringen waar het om gaat

De kwestie betreft de zogenoemde fractieverzekeringen. Fractieverzekeringen zijn verzekeringen waarbij het verzekerd kapitaal gerelateerd is aan de waarde van (fracties) van bepaalde beleggingen van de verzekeraar. Deze beleggingen wensen de verzekeraars af te kunnen zonderen in een FBI. Dit zou commercieel en juridisch voordelig zijn. Fiscaal is er ook een belang. Bij direct beleggerschap door de verzekeraar kan ingehouden buitenlandse bronbelasting niet (dan wel beperkter) worden verrekend. Bij afzondering in een FBI kan ingehouden bronbelasting onverkort worden verrekend¹.

B. De belemmerende aandeelhoudersvereisten

Afzondering van de aan fractieverzekeringen verbonden beleggingen in een FBI wordt verhinderd door de aandeelhoudersvereisten van het FBI regime. Bij een dergelijke structuur is de verzekeraar namelijk juridisch aandeelhouder van de FBI en de aandeelhoudersvereisten verbieden dat Vpb lichamen voor 45% of meer aandeelhouder zijn van een beursgenoteerde FBI (artikel 28, tweede lid, onderdeel c, ten tweede)

C. De gedane toezegging

Bij de totstandkoming van de aandeelhoudersvereisten met ingang van 1990 is dit probleem onderkend en heeft de staatssecretaris een toezegging gedaan voor fractieverzekeringen. Kort gezegd komt deze toezegging er op neer dat in bestaande gevallen de verzekerden worden geacht aandeelhouder te zijn van de FBI als het volledige economische belang bij de FBI aandelen hen toekomt.

D. De verzochte versoepeling

De toezegging wordt door de verzekeraars als te beperkt ervaren, omdat de verzekeraar vaak toch gedeeltelijk belang houdt bij de aandelen. De brief noemt als voorbeeld de situatie waarin een bepaald beleggingsresultaat is gegarandeerd. Verzocht wordt de bij de totstandkoming van de aandeelhouderseisen gedane toezegging zodanig te versoepelen dat beleggingen die in de commerciële jaarrekening van de verzekeraar worden opgenomen als beleggingen voor rekening en risico van de polishouders, voor toepassing van de aandeelhouderstoets ook toe te rekenen aan die polishouders.

Een dergelijke benadering zou voor de verzekeraars het probleem van het belangbehoud oplossen, omdat in de commerciële jaarrekening aan fractieverzekeringen gekoppelde beleggingen altijd volledig worden toegerekend aan de verzekerden. Winst of verlies dat de verzekeraar maakt omdat meer of minder moet worden uitgekeerd dan de waarde van de beleggingen, wordt separaat geboekt, bijvoorbeeld als resultaat op 1 Dit is één van de uitgangspunten van het (huidige) FBI regime. garantiestelling.

E. Afwijzing bij totstandkoming toezegging

Ook bij de totstandkoming van de toezegging (parlementaire geschiedenis bij wetsvoorstel 20 701, vergaderjaar 1989-1990) is door de grote verzekeraars aandacht gevraagd voor de mogelijkheid dat de verzekeraar belang houdt bij de aandelen, doordat de uitkering kan afwijken van de

beleggingswaarde. Versoepeling van de toezegging is toen uitdrukkelijk afgewezen. Alleen voor de toen bestaande contracten werd een (zeer) geringe afwijking toegestaan van het uitgangspunt dat de de verzekerde het volledige economische belang bij de FBI aandelen moet hebben. Hieronder volgen een aantal citaten uit de hiervoor bedoelde parlementaire geschiedenis, waarbij met name de reactie van de staatssecretaris is weergegeven.

Vaste Commissie voor financiën, Beleggingsinstellingen, 4 december 1989, UCV4, 4-23

In de brief van de Zwolsche/Algemeene wordt ingegaan op de vraag of de winsten en verliezen uitsluitend de polishouder moeten aangaan. Ik denk dat dit wel het geval moet zijn, omdat je anders niet goed weet waar je begint en waar je ophoudt. Bij overlijden wordt een vast bedrag uitgekeerd. Wanneer dat vaste bedrag hoger ligt dan de fractie, is er fiscaal geen probleem. Ik zie niet goed in waarom niet bepaald kan worden dat, wanneer de fractiewaarde hoger ligt dan een bepaald nominaal bedrag, dan de fractiewaarde wordt uitgekeerd. Mijns inziens wordt er dan voldaan aan de eisen.

Eerste Kamer, vergaderjaar 1989-1990, 20 701, nr. 78d, blz. 16

(reactie op de brief van aantal grote verzekeraars d.d. 12 april 1990)

De verzekeraars geven aan met genoegen kennis te hebben genomen van mijn toezegging in de memorie van antwoord ten aanzien van aandelen in een beleggingsinstelling die zijn verbonden aan een fractie verzekering of behoren tot een gesepareerd beleggingsdepot. Zij signaleren toch nog enkele problemen. In de eerste plaats geven zij aan dat het koersrisico op de aandelen in een beleggingsinstelling niet altijd voor de volle 100% voor rekening van de fractieverzekerden komt maar soms voor 99% of 98%. Zij vragen de toezegging zo te willen oprekken dat ook deze situaties onder de toezegging vallen. De toezegging is zodanig geformuleerd dat deze alleen geldt voor aandelen in een beleggingsinstelling die verbonden zijn aan een fractie- verzekering waarvan kan worden aangenomen dat de juridische eigendom weliswaar bij de verzekeraar ligt maar de economische eigendom bij de polishouder van de fractieverzekering. Wil er sprake zijn van economische eigendom dan is vereist dat het koersrisico volledig voor rekening van de economische eigenaar ligt. Ik ben echter bereid voor bestaande contracten waarbij sprake is van een zeer geringe afwijking van het hiervoor weergegeven uitgangspunt, toe te zeggen dat dit geen belemmering behoeft te zijn voor het aanmerken van de polis- houders als economische eigenaar van de aandelen uitgegeven door de beleggingsinstelling. Een algemene verruiming gaat mij te ver.

Eerste Kamer, Vennootschapsbelasting, 12 juni 1990, EK27 27-1069

(de heer Boorsma, CDA)

Het probleem is het volgende. In het algemeen gaan de vermogenswinsten en -verliezen uitsluitend de houder van de fractieverzekeringspolis aan. Dit betreft de 100%-eis die de staatssecretaris heeft gesteld. De verzekeraar houdt echter veelal toch enig belang, doordat een polishouder bij een fractieverzekering in geval van overlijden soms een bepaalde vaste som krijgt uitgekeerd, die niet precies overeenstemt met de fractie waarop hij recht heeft. Dat brengt met zich dat het risico van vermogenswinst of -verlies niet altijd voor de volle 100% bij de polishouder ligt. Is het dan niet zinvol een overgangsregeling voor fractieverzekeringen op te stellen? Conform de toezegging van de staatssecretaris

worden aandelen die zijn uitgegeven door een beleggingsinstelling en die zijn opgenomen in een beleggingsdepot ten behoeve van fractieverzekeringen van natuurlijke personen, niet betrokken bij de 25%-of de 45%-eis. Na

de overgangsperiode gelden deze eisen alleen dan niet als het risico van vermogenswinst of -verlies voor de volle 100% rust bij de natuurlijke bij de 25%- of de 45%-eis. Na de overgangsperiode gelden deze eisen alleen dan niet als het risico van vermogenswinst of -verlies voor de volle 100% rust bij de natuurlijke houder van de fractieverzekeringsspolis.

Eerste Kamer, Vennootschapsbelasting, 12 juni 1990, EK27 27-1094

De heer Boorsma vroeg naar een overgangsregeling voor fractieverzekeringen, waarbij het belang bij de vermogenswinsten niet voor honderd procent bij de verzekerden ligt. In antwoord daarop kan ik mededelen dat ik bereid ben om voor bestaande contracten, waarbij sprake is van een geringe afwijking van die uitgangspunten, toe te zeggen dat dit geen belemmering behoeft te zijn voor het aanmerken van polishouders als economische eigenaren. Ik verwijs daarvoor volledigheidshalve naar bladzijde 16 van de nadere memorie van antwoord. Het lijkt mij dat deze toezegging voldoende mogelijkheid biedt als overgangsmaatregel. Mochten er zich toch nog grote problemen voordoen op dit punt wat betreft het voor de volle honderd procent kunnen voldoen aan de eisen, dan zal ik aan de hand van die concrete gevallen bezien of een soepele toepassing op dit punt mogelijk is.

F. Afwijzing past ook bij doel en strekking FBI regime in het algemeen en doel en strekking aandeelhoudersvereisten in het bijzonder. Het FBI regime is bedoeld voor beleggingsinstellingen die fungeren als intermediair voor de (kleine) particuliere beleggers

Vergelijk TK, 20701, nr 3, blz 6 (Wijziging BI regime 1990)

De invoering van het huidige fiscale regime voor beleggingsinstellingen strekte ertoe, zo blijkt uit de wetsgeschiedenis (vgl. o.m.: Ontwerp van wet op de vennootschapsbelasting 1960, Tweede nota van wijziging, Kamerstukken II, zitting 1967-1968, 6000, nr. 17 blz. 7 Ik) een tegemoetkoming tot stand te brengen ten gunste van de onder de inkomstenbelasting vallende belastingplichtigen, die voor belegging van hun vermogen gebruik maken van een beleggingsinstelling. De beleggingsinstellingen treden op als intermediair tussen de oorspronkelijke beleggers en de beleggingsobjecten. Deze gespecialiseerde instellingen kunnen dankzij een groot aantal kleine beleggers een omvangrijk beleggingsvermogen bijeenbrengen, waardoor risicospreiding en deskundig beheer mogelijk worden. Zonder een speciale voorziening zouden deze instellingen, die veelal in de vorm van een NV opereren, aan het normale regime van de vennootschapsbelasting onderworpen zijn. Bij uitdeling door de beleggingsinstelling aan de particuliere aandeelhouder zou de uitgekeerde winst vervolgens met inkomstenbelasting worden getroffen. De particulier die belegt met als intermediair de beleggingsinstelling, zou derhalve fiscaal slechter af zijn dan de particulier die rechtstreeks belegt in dezelfde beleggingsobjecten. Ten einde aan de (kleine) belegger tegemoet te komen heeft de wetgever een specifiek fiscaal regime voor de beleggingsinstelling in het leven geroepen

Aanvankelijk werden door wetgever aan deze ratio geen aandeelhoudersvereisten verbonden. Omdat in de praktijk ondernemingen gebruik bleken te maken van FBI's, zijn bij de herziening van het FBI regime in 1990 aandeelhoudereisen ingevoerd, die moesten waarborgen dat het FBI regime alleen kan worden gebruikt door beleggingsinstellingen die fungeren als intermediair voor particuliere beleggingsinstellingen en niet langer openstaat voor concernbeleggingsinstellingen.

Vergelijk TK, 20701, nr 3, blz. 8 (Wijziging BI regime 1990)

Aandeelhouderschap Zoals hiervoor is uiteengezet is de regeling voor beleggingsinstellingen in het leven geroepen om te bereiken dat natuurlijke

personen die voor hun beleggingen gebruik maken van een beleggingsinstelling zoveel mogelijk gelijk worden behandeld als natuurlijke personen die zelf beleggen. De wetgever heeft de regeling destijds niet verzwaard door het treffen van maatregelen om het aandeelhouderschap te beperken tot natuurlijke personen, zodat ook rechtspersonen aandeelhouder van een beleggingsinstelling kunnen zijn. In de omstandigheid dat in artikel 28 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 en in het Besluit beleggingsinstellingen geen voorschriften worden gegeven betreffende het houderschap van aandelen in een beleggingsinstelling, ligt een mogelijkheid tot een door de wetgever niet bedoeld gebruik van het huidige fiscale regime voor beleggingsinstellingen. Het komt in beduidende mate voor dat ondernemingen een deel van hun vermogen onderbrengen in dochtermaatschappijen die de status van beleggingsinstelling hebben en waarvan de aandelen in handen zijn van deze ondernemingen. Hierdoor kunnen belangrijke door de wetgever onbedoelde voordelen worden behaald

De beoogde borging van de FBI als intermediair van particuliere beleggers en de beoogde uitsluiting van de concernbeleggingsinstelling, brengt met zich mee dat het aandeelhouderschap door de verzekeraar alleen kan worden genegeerd indien de verzekeraar louter optreedt als intermediair, als administratiekantoor, en dus zijn aandeelhouderschap economisch/materieel geen "substance" heeft.

Hieraan wordt niet voldaan indien de verzekeraar belang houdt bij zijn aandelen.

G. Onevenwichtigheden Vpb/IB en Div bel

Basis van het FBI regime is dat beleggingsresultaat direct bij de particulier wordt belast (via de aan het FBI regime verbonden verplichte doorstoot van dividend): bij de binnenlandse particuliere belegger met IB en verrekenbare Div bel. Bij de buitenlandse particuliere belegger met dividendbelasting als eindheffing. Het 0% tarief in de Vpb wordt dus betaald/gerechtvaardigd door een directe heffing van IB of Div bel.

Bij fractieverzekeringen is dit evenwicht niet aanwezig

Bij fractieverzekeringen wordt – althans dat is volgens de brief de praktijk – de dividendbelasting verrekend door de verzekeraar en wordt in de IB geen beleggingen en beleggingsresultaat onderkend maar een kapitaalverzekering – met alle mogelijk daaraan verbonden faciliteiten. Buitenlandse polishouders vallen volledig buiten de heffing.

Bij fractieverzekeringen staat dus tegenover het 0% tarief alleen de gefacilieerde belasting van kapitaalsverzekeringen bij de binnenlandse polishouder.

Anders gezegd. Zoals geschreven beoogt het FBI regime te voorkomen dat eenzelfde beleggingsresultaat tweemaal wordt belast. Eerst bij de instelling en dan bij de achterliggende particuliere belegger.

Bij fractieverzekeringen doet deze dubbele belasting van één beleggingsresultaat zich niet voor. Bij fractieverzekeringen wordt alleen bij de binnenlandse verzekerde één keer een kapitaalverzekering in aanmerking genomen. Bij de verzekeraar wordt niets belast, omdat zijn beleggingsresultaten worden geneutraliseerd door de verplichtingen uit hoofde van de kapitaalverzekeringen. Bij de verzekeraar is het FBI regime dan ook niet nodig om dubbele heffing bij collectief beleggen te voorkomen, maar om een verzekeringsproduct fiscaal te optimaliseren.

H. Soepele opstelling Belastingdienst

In de uitvoeringspraktijk is de verzekeraars meermalen toegestaan gebruik te maken van de toezegging, in gevallen waarin de verzekeraar

belang hield bij de aandelen. In de brief van de verzekeraars wordt hier geen (expliciet) beroep op gedaan. Voor verdere informatie over deze uitvoeringspraktijk wordt verwezen naar het in bijlage 1 opgenomen memo en het in bijlage 2 opgenomen afschrift van het daaropvolgende mailverkeer.

Bijlage 1:

	Memo	Fractieverzekeringen ²
	Aan	10.2.e
	Van	
	Datum	17 oktober 2011
	Kopieën aan	10.2.e

1. Inleiding

Onlangs zijn bij ons in het kader van vooroverleg twee verzoeken ingediend, waarin een beroep wordt gedaan op de toezegging van de wetgever inzake de fractieverzekeringen. Bij een van de verzoeken speelt ook nog de vraag of het betreffende fonds als open dan wel besloten moet worden gekwalificeerd. Met betrekking tot een van de verzoeken heeft de kennisgroep negatief beslist. Het andere verzoek is nog onderhanden op het ministerie. Hieronder zullen wij beide verzoeken uiteenzetten, evenals onze gedachten om tot een voor belastingplichtigen bevredigende oplossing te komen.

2. Casus 1

67 Awr

² Ik ontleen aan de parlementaire behandeling (MvA Kamerstukken I 1989/90, 20 701, nr. 78b, blz. 2-3) de volgende definitie: "Fractieverzekeringen zijn levensverzekeringen waarbij een verzekeringsnemer een koopsom of premies betaalt waartegenover hij recht krijgt op een kapitaalsuitkering, die vastgesteld is in fracties van een beleggingsdepot dat juridisch eigendom is van de verzekeraar."

Deze goedkeuring is gedaan tijdens de parlementaire behandeling (MvA, KSt I, 20701, nr. 78b, blz. 2-3) en luidt als volgt:

"Aandelen (lees ook: participaties) die worden gehouden in het kader van fractieverzekeringen worden voor toepassing van de aandeelhoudersrechten als bedoeld in artikel 28-2-c/d Wet VPB geacht niet bij de verzekeraar maar bij de polishouder te berusten indien voldaan wordt aan de volgende voorwaarden:

- *het spaardeel van de ontvangen premies wordt rechtstreeks belegd in aandelen uitgegeven door de beleggingsinstelling;*
- *het risico van vermogenswinsten en –verliezen ligt voor 100% bij de polishouders;*
- *de verzekeraar ontvangt alleen een redelijke beheersvergoeding;*
- *de verzekeraar stelt zijn aandelen in de beleggingsinstelling die aan de fractieverzekering zijn verbonden op dezelfde waarde als de verplichtingen die de verzekeraar ter zake van het spaardeel aan de polishouder van de fractieverzekering heeft."*

Zoals gezegd is aan het product een overlijdensverzekering gekoppeld en zou gesteld kunnen worden dat hierdoor het economisch risico niet volledig bij de polishouder ligt. Tijdens de parlementaire behandeling is dit al aan de orde gesteld en is een verzoek om verruiming van de 100%-economische eigendomseisen ter zijde geschoven (behoudens wat ruimte voor bestaande contracten).^{10.2.e}

^{10.2.e} heeft ter zake van deze casus nog geopperd om alleen het spaardeel van de ingelegde premie te toetsen aan de voorwaarden, maar hierbij was ^{10.2.e} van mening dat als gevolg van de overlijdensverzekering ook met betrekking tot het spaardeel het economisch risico niet voor 100% bij de polishouder ligt. De kennisgroep heeft dan ook - in de lijn van hetgeen hierover is gezegd tijdens de parlementaire behandeling - beslist dat als gevolg van de overlijdensverzekering het economisch risico niet voor 100% bij de polishouder ligt.

Aangezien bij een fractieverzekering er altijd enig risico bij de verzekeraar ligt, is de toezegging van de wetgever daarom een lege huls. Zonder voldoende risico zou namelijk sprake zijn van een bankproduct in plaats van een verzekeringsproduct. Om in zijn algemeenheid, maar ook zeker in deze casus, uit deze impasse te komen zullen wij hieronder enkele suggesties doen.

Je zou kunnen stellen dat zolang de polishouder in leven is, het economisch risico van de door de FBI aangehouden beleggingen voor 100% bij hem ligt. Het overlijdensrisico is een andersoortig risico en louter voor de waardebepaling daarvan wordt aangesloten bij de waarde van fracties. In de praktijk wordt bij de verzekeraar de omvang van de verplichtingen geheel bepaald door de waarde van de beleggingen en in het resultaat van de verzekeraar komen slechts de ontvangen beheersvergoedingen en een resultaat op sterfte of op langlevens tot uiting. Dit sluit reeds aan bij de in de parlementaire behandeling gestelde vierde voorwaarde, namelijk actief en passief gelijk waarderen. Overigens is het heel goed mogelijk dat het overlijdensrisico bij een derde partij wordt verzekerd (zie PPI-casus).

Wij zijn dan ook van mening dat indien de spaarverzekering en overlijdensverzekering in een aparte polis, dan wel via een zichtbare premiesplitsing wordt aangeboden en dit bij de verzekeraar

³ Op het eerste gezicht lijkt het vreemd dat een verzekeraar premie vergoedt aan een polishouder. Toch is dit een in de branche vaker voor komend fenomeen. Het houdt verband met de wettelijke eisen die worden gesteld, opdat een product als een verzekeringsproduct kan worden aangemerkt.

ook gescheiden wordt geadministreerd, gesteld kan worden dat het economisch risico (van het spaardeel) bij de polishouder ligt. Deze benadering sluit tevens aan bij een door de Belastingdienst/Amsterdam (na afstemming met de kennisgroep) afgegeven goedkeuring met betrekking tot, voor zover hier relevant, vergelijkbare garantierendementproducten.

In casu zou je ook kunnen stellen dat voor 90% van de participaties het economisch risico wel voor 100% bij de polishouder ligt. Voor de aandeelhouderstoets zou dan ook 90% van de participaties aan de polishouder worden toegerekend, waardoor i.c. aan de aandeelhouderseisen van artikel 28 Wet VPB zal worden voldaan, immers het aandeelhouderschap van de vpb-plichtige verzekeraar blijft daarmee onder de 45%-grens.

Naast dat in een vergelijkbaar dossier een goedkeuring is verleend, speelt nog het volgende. Bij verzekeraars wordt door de Belastingdienst/Amsterdam tegenwoordig het standpunt ingenomen dat met betrekking tot een, in het kader van fractieverzekeringen/unit linked verzekeringen, aangehouden belang van meer dan 5%, geen deelnemingsvrijstelling kan worden geclaimd. Dit, omdat het economisch belang voor 100% bij de polishouders ligt. Dit standpunt is gebaseerd op de administratieve verwerking van de fractieverzekering bij de verzekeraar⁴. Zoals al gesteld wordt bij de verzekeraar de omvang van de verplichtingen geheel bepaald door de waarde van de beleggingen. In het resultaat van de verzekeraar komen slechts de ontvangen beheersvergoedingen en een resultaat op sterfte of op langlevens tot uiting. De waarde van de aangehouden beleggingen en de daaraan gerelateerde verplichtingen dienen bij de fiscale winstbepaling gesaldeerd te worden, zodat zij geen deel uitmaken van de totaalwinst, een voorwaarde voor toepassing van de deelnemingsvrijstelling. De verzekeraar in kwestie heeft zich aan dit standpunt gecommitteerd en is zwaar verrast dat wij op dit dossier een andersluidend standpunt innemen.

3. Casus 2

De Premiepensioenstelling (PPI) is een nieuw fenomeen in "pensioenland". Pensioenregelingen worden op dit moment uitgevoerd door professionele verzekeraars of een pensioenfonds. Pensioenfondsen zijn onder te verdelen in bedrijfstakpensioenfondsen (BPF) en ondernemingspensioenfondsen (OPF). Inmiddels kondigen zich, voortvloeiend uit Europese regelgeving, andere vormen van pensioenfondsen aan, te weten:

- premiepensioeninstellingen (PPI) en
- algemene pensioeninstellingen (API).

De doelstelling van de API is tweeledig:

1. Nederland aantrekkelijker maken als vestigingsland voor het bedienen van de internationale pensioenmarkt;
2. API kan uitkomst bieden voor OPF's die vergaand onderling willen samenwerken.

De PPI is de eerste stap op weg naar een API. Met de PPI kan ervaring worden opgedaan op de route naar de API. De PPI is niet alleen bedoeld voor werknemers maar ook voor zelfstandigen en DGA's. De PPI mag geen enkel uitkeringsrisico lopen, zodat zij onder het verlichte toezicht valt. Een eventueel gewenst nabestaandenpensioen dient verzekerd te worden bij een andere partij. De PPI is eigenlijk slechts een vehikel waarin vermogensvorming plaatsvindt tijdens de opbouwfase van het pensioen. Op het moment van het bereiken van de pensioenleeftijd wordt het opgebouwd vermogen overgeheveld naar een verzekeraar of pensioenuitvoerder. Op dat moment wordt de hoogte van de

---

⁴ In een notitie over deze kwestie heeft de Belastingdienst/Amsterdam zelfs verdedigd dat dergelijke beleggingen en daarbij behorende verplichtingen "off balance" zouden moeten worden opgenomen, maar zover is het niet gekomen.

periodieke pensioenuitkering vastgesteld.

Een PPI heeft nu de wens uitgesproken om de pensioenopbouw onder te brengen in een open fonds voor gemene rekening met de status van FBI als bedoeld in artikel 28 Wet VPB. Voor deze status is van belang wie als participant in de FBI wordt aangemerkt; de PPI dan wel de pensioengerechtigden. De PPI verzoekt ons goed te keuren dat, op grond van de toezegging van de wetgever in het kader van fractieverzekeringen, de pensioengerechtigden als aandeelhouder van de FBI worden aangemerkt en niet de PPI.

Zoals gesteld mag de PPI geen enkel risico lopen. Het beleggingsrisico komt geheel voor rekening van de pensioengerechtigden. Zoals eerder vermeld wordt een eventuele overlijdensverzekering niet met de PPI afgesloten, maar met een (gelieerde) verzekeraar, omdat de PPI geen verzekeringen mag aanbieden. Ook hier zou je tot de stelling kunnen komen (afhankelijk van de feitelijke situatie) dat het economisch risico niet voor 100% bij de pensioengerechtigden ligt, immers de polishouder heeft bijvoorbeeld een deel van het risico ten aanzien van de pensioenpolis overgedragen aan de (gelieerde) verzekeraar. In economisch opzicht lijkt zijn positie dan heel veel op de positie van de in Casus 1 beschreven polishouder. Wij vinden deze stelling te ver gaan, omdat een dergelijke verzekering niet de PPI aangaat.

Nog niet duidelijk is wat er gebeurt indien er geen overlijdensverzekering is afgesloten. Het lijkt erop dat het opgebouwd vermogen dan naar de overige polishouders gaat. Wellicht dat wij kunnen bedingen dat in een dergelijk geval het opgebouwd vermogen in ieder geval niet naar de PPI gaat. Wij zijn dan ook van mening dat het beroep op de toezegging van de wetgever ter zake van de fractieverzekering moet worden goedgekeurd.

Een ander probleem dat door ons is onderkend is of het fonds voor gemene rekening open dan wel besloten is. Het fonds zal statutair als open kwalificeren. Maar materieel zal het fonds besloten zijn. Een pensioengerechtigde kan namelijk zijn belegd vermogen niet overdragen aan een ander. Wij pleiten er echter voor om - in tegenstelling tot de aandeelhouderstoets - voor de verhandelbaarheid van de participaties in het fonds bij de statutaire bepalingen aan te sluiten en voor de feitelijke beoordeling alleen de kijken naar de formeel gerechtigden. Uiteraard dient het fonds minimaal twee (juridische) participanten te hebben.

4. Meerdere partijen

Van 10.2.e hebben wij begrepen dat de bovenstaande discussie in essentie al wordt gevoerd sinds de wijziging van het FBI-regime in 1990. Hij gaf hierbij aan niet uit te sluiten dat in de praktijk een groot aantal fondsen op deze wijze "wordt gedraaid". Wij hebben hier geen goed zicht op, maar ook wij achten de kans hierop aanzienlijk. Een afwijzing zou derhalve de nodige consequenties kunnen hebben.

Hoewel dat natuurlijk op zich geen argument is om groen licht te geven, menen wij hier toch melding van te moeten maken. Als Belastingdienst kun je dan natuurlijk – en waarschijnlijk met succes – stellen dat men voor een verkeerde opzet heeft gekozen. Anderzijds kun je je natuurlijk afvragen of het FBI-regime groot geweld wordt aangedaan. Immers, op de polishouders toekomstige bedragen rust uiteindelijk een inkomstenbelastingclaim.

5. Slot

Gaarne willen wij met het ministerie in overleg om in deze twee verzoeken tot een bevredigende oplossing te komen.